

Виходячи із вищенаведеного, можна стверджувати про те, що технологія блокчейн має значні перспективи і надає можливість якісно трансформувати сферу інтелектуальної власності, зокрема в напрямку забезпечення надійними доказами авторства.

Література

1. Жогов В.С. Технологія блокчейн як сучасний засіб підвищення ефективності забезпечення реалізації та захисту об'єктів авторських і суміжних прав, виражених у цифровій формі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 2. С. 209-215.

2. Зінич Л.В. Перспективи використання технології блокчейн для захисту прав інтелектуальної власності в Україні. URL: [file:///C:/Users/11/Downloads/5091-Article%20Text-11952-1-10-20210624%20\(2\).pdf](file:///C:/Users/11/Downloads/5091-Article%20Text-11952-1-10-20210624%20(2).pdf).

3. Уткіна М.С., Харченко А.Л. Blockchain як революційне явище у сфері технологій та права інтелектуальної власності. *Молодий вчений*. 2020. С. 471-475.

УДК 341.42.35(043.2)

Повіткін Д.О., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СОЦІАЛЬНА ДЕРЖАВА В УМОВАХ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА

Поряд з питаннями розбудови інформаційного суспільства та впровадження новітніх технологій в життя людей, актуальним залишається питання існування соціальної держави в умовах інформаційних трансформацій. Процес формування та розбудови соціальної держави залежить від основних чинників, які полягають у рівні забезпечення прав і свобод, інтересів людини і громадянина. Також, в контексті характерних особливостей, рівень розвитку соціальної держави безпосередньо залежить від рівня соціального захисту і соціального забезпечення населення, які є складовими елементами державної соціальної політики. В умовах інформаційних процесів і цифрових трансформації, не на останньому місці постає питання інформатизації сфери соціального забезпечення. Це є довгий та тривалий процес, обумовлений різними факторами, такими як: наявність сучасних технологій держави та стан їх забезпечення, формування концепції управління соціальними процесами в умовах інформатизації суспільства, розробка та впровадження новітніх систем соціальних послуг, організація соціальної роботи тощо. Важливою умовою взаємодіяльності установ сфери соціального забезпечення і соціуму в умовах розвитку

інформаційних процесів є налагодження процесів обміну інформацією та інформаційного супроводу. Інформатизація установ соціального забезпечення передбачає збір і поширення інформації через різноманітні комунікаційні канали з метою доведення її до кінцевого користувача – споживача соціальних послуг, тим самим забезпечуючи підвищення ефективності й результативності соціального захисту й обслуговування громадян [2, с. 99].

Попри той факт, що цифрові трансформації та інформаційні процеси мають свій вплив на механізми реалізації соціальної політики у XXI столітті, основними завданнями соціальної держави залишаються: гарантія реалізації основних прав і свобод громадян, надання соціальної допомоги та соціального захисту особам, які опинилися у важкій життєвій ситуації; поширення у соціумі знань і формування навичок з профілактики соціально небезпечного становища і само- та взаємодопомоги; підтримки прийняття ефективних управлінських рішень, спрямованих на підвищення результативності соціальних послуг [3].

Головним секретарем Міжнародної асоціації соціального забезпечення (ISSA) було зазначено: «Як організації соціального забезпечення, у нас є нові способи взаємодії з клієнтами через соціальні мережі, відеоконференції, мобільні телефони і Інтернет. Це не тільки підвищує якість обслуговування, а й забезпечує підтримку потребуючих, наприклад, людей похилого віку з обмеженою мобільністю чи людей з обмеженими можливостями... Наші системи пройшли довгий шлях від сприяння виходу з ринку праці до активної підтримки здоров'я, зайнятості, навчання чи повернення до роботи» [1]. Інформатизація сфери соціального забезпечення покликана, перш за все, для полегшення доступу громадян до послуг соціального забезпечення. Такою, наприклад, інновацією в сфері соціального забезпечення є запровадження системи електронного урядування, функція якого передбачає збір та обмін інформації автоматизованою системою щодо процесів реєстрації даних та інформації та надання зворотнього зв'язку громадянам. Використання цифрових технологій надає можливість відслідковувати процес прийняття рішень у сфері державної соціальної політики, забезпечуючи прозорість діяльності органів державної влади.

На сьогоднішній день основними формами інформатизації сфери соціального забезпечення є: 1) цифрові технології, які базуються на використанні Інтернет-ресурсів; 2) розробка та впровадження програмного забезпечення, яке забезпечує автоматизацію системи і базу даних; 3) технології масових комунікацій у соціальній сфері (ЗМІ, реклама, сповіщення тощо); 4) навчальні інформаційні технології.

Концепція інформатизації соціальної сфери є досить актуальною на сьогодні, проте її реалізація досі потребує розвитку та залучення державного фінансування та спеціалістів. У перспективному майбутньому

інформатизація соціальної сфери стане дієвим механізмом розвитку соціальної держави та забезпечення основних задач соціальної держави.

Література

1. Konkolewsky H.-H. Digital economy and the future of social. Administration. 2017. Vol. 65. № 4. P. 21–30. URL: https://www.researchgate.net/publication/322141795_Digital_economy_and_the_future_of_social_security.

2. Кулина Г., Налукова Н. Інформатизація сфери соціального забезпечення як необхідна компонента формування цифрової економіки. *Світ фінансів*. Вип. 1(62). Тернопіль, 2020. С. 95-106.

3. Про організацію надання соціальних послуг. Постанова КМУ від 28 груд. 2021 р. № 587-2020-п. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/587-2020-%D0%BF#Text>

УДК 342.52 (477)(043.2)

Рибікова Г.В., к.ю.н.,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ІДЕЯ ЗАКОНОПРОЕКТУ ЯК САМОСТІЙНИЙ ПОЧАТКОВИЙ ЕТАП ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Категорія «ідея законопроекту», на жаль, не отримала належної уваги з боку наукової спільноти, не представлена в нормативно-правових актах, що, на наш погляд, суттєво впливає на якість законотворчої діяльності.

Вважаємо, що саме ця категорія здатна надати тверду основу законопроекту, відповідно закласти його ідеологічний фундамент. Від чітко та лаконічно сформульованої ідеї, яка сама по собі вже окреслює, визначає, формує певні межі та напрям майбутньої законотворчої діяльності, залежить, у тому числі, й подальша доля самого законопроекту, його якісна складова.

Переконані, що категорія «ідея законопроекту» посідає самостійне місце серед понять теорії правотворчості. Відповідно її можна визначити як початковий етап законотворчої діяльності, на якому пропонується оптимальний спосіб вирішення об'єктивно існуючої суспільної проблеми з урахуванням існуючих ресурсів, балансу інтересів зацікавлених осіб в конкретно-історичний період на основі верховенства права.

Хочемо відмітити, що варто чітко відокремлювати категорії «ідея законопроекту» та «концепція законопроекту», які тісно пов'язані, але не є тотожними, оскільки концепція законопроекту є логічним продовженням реалізації сформульованої ідеї і містить її деталізацію, яка в подальшому перетвориться в текст законопроекту, це в ідеалі. В реальному житті ідея законопроекту, наприклад, пов'язаного з пенсійною або податковою реформою, може бути непопулярною, але в концепції вона, зазвичай,